Lietas Nr. A420408114
Lietas arhīva Nr. A42-01209-15/37

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Jelgavā 2015.gada 30.septembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis A.Vīksne,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc /pers. A/ pieteikuma par Jelgavas pilsētas domes priekšsēdētāja 2014.gada 23.oktobra lēmuma Nr.16/9 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Jelgavas pilsētas domes administrācijas īpašumu konversijas pārvaldes vadītājas 2014.gada 11.augusta lēmumu Nr.5-106/443 „Deklarētās dzīvesvietas ziņu anulēšana /pers. A/" (turpmāk – sākotnējais lēmums) nolemts anulēt ziņas par deklarēto dzīvesvietu /pers. A/ (turpmāk - pieteicēja) sakarā ar to, ka, deklarējot ziņas par savu dzīvesvietu, pieteicēja ir sniegusi nepatiesas ziņas.

Nepiekrītot sākotnējam lēmumam, pieteicēja to apstrīdēja Jelgavas pilsētas domes (turpmāk arī dome) priekšsēdētājam.

Ar domes 2014.gada 23.oktobra lēmumu Nr.16/9 (turpmāk - Lēmums) sākotnējais lēmums atstāts negrozīts un nolemts ar 2014.gada 23.jūliju anulēt ziņas par deklarēto dzīvesvietu pieteicējai /adrese/.

Lēmumā konstatēts turpmāk minētais.

[1.1] /adrese/ (turpmāk arī dzīvoklis) ir Jelgavas pilsētas pašvaldības īpašumā. No 1995.gada 30.oktobra līdz 2014.gada 5.martam minētās dzīvojamās telpas īrniece bija /pers. B/ (mirusi 2014.gada 5.martā), (1995.gada 30.oktobrī starp PBO „2.namu pārvalde" un /pers. B/ uz nenoteiktu laiku bija noslēgts dzīvojamās telpas /adrese/ īres līgums).

Pieteicēja no 2011.gada 16.jūnija līdz 2014.gada 22.jūlijam bija deklarēta minētājā

adresē kā apakšīrniece (2011.gada 15.jūnijā starp /pers. B/ (pieteicējas māte) un pieteicēju bija noslēgts dzīvojamās telpas /adrese/ apakšīres līgums).

[1.2] 2014.gada 23.jūlijā pieteicēja elektroniski deklarējusi savu dzīvesvietu minētajā adresē, kā tiesisko pamatu norādot: „radniecība ar /pers. B/".

[1.3] Dome 2014.gada 1.oktobrī vēstulē Nr.2-31-2/2660 pieteicējai saskaņā ar Administratīvā procesa likuma (turpmāk - APL) 62.panta pirmo daļu lūdza sniegt viedokli un argumentus, kas apliecina, ka viņai ir tiesisks pamats dzīvot /adrese/, un kas būtu par pamatu sākotnējā lēmuma atcelšanai un labvēlīga administratīvā akta izdošanai.

Pieteicēja domē nav iesniegusi dokumentus, kas būtu par pamatu sākotnējā lēmuma atcelšanai un labvēlīga administratīvā akta izdošanai.

[1.4] Radniecība ar bijušo īrnieci pašvaldības brīvā neizīrētā dzīvoklī nevar būt par tiesisku pamatu dzīvesvietas deklarēšanai konkrētajā adresē.

Pieteicējas norādītais tiesiskais pamats atbilst Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 12.panta pirmās daļas 1.punktam, saskaņā ar kuru nepatiesi sniegta informācija ir pamats deklarētās dzīvesvietas ziņu anulēšanai.

Nav pamatots pieteicējas apgalvojums, ka ziņas par deklarēto dzīvesvietu viņai ir anulētas saskaņā ar Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 12.panta pirmās daļas 2.punktu.

[1.5] Dome nesaskata tiesiskus šķēršļus lūgumam deklarēt pieteicējas dzīvesvietu /adrese/, ja tiktu atzīts, ka viņai ir tiesisks pamats dzīvot minētajā adresē.

Sakarā ar to, ka pieteicēja savā iesniegumā lūdz noslēgt ar viņu īres līgumu par dzīvokļa /adrese/ īri, secināms, ka pieteicējas mērķis ir atgūt tiesības lietot minēto dzīvojamo telpu, tad dzīvesvietas deklarēšana, turklāt bez tiesiska pamata, to neatrisinās, jo strīds par tiesībām lietot dzīvojamo telpu ir risināms civilprocesuālā kārtībā tiesā, kā to pati pieteicēja arī atzīst savā iesniegumā.

[2] Nepiekrītot Lēmumam, pieteicēja to pārsūdzēja Administratīvajā rajona tiesā.

Pieteikums pamatots ar sekojošiem apsvērumiem.

[2.1] Ņemot vērā, ka pieteicējai nav citas dzīvesvietas, Lēmums ir pretrunā ar Dzīvesvietas deklarēšanas likuma mērķi, jo tiek anulēts ieraksts par pieteicējas faktisko dzīvesvietu, kurā pieteicēja būtu sasniedzama tiesiskajās attiecībās ar valsti un pašvaldību. Līdz ar to Lēmums nav lietderīgs.

[2.2] Lēmums būtiski skar pieteicējas ar Latvijas Republikas Satversmi (turpmāk - Satversme) garantētās pamattiesības.

Ar Lēmumu pieteicējai ir liegtas tiesības piedalīties balsošanā, kā arī aizstāvēt savas tiesības tiesā. Civilprocesa likums ir pakārtots Dzīvesvietas deklarēšanas likumam. Lietu piekritība tiesās tiek noteikta pēc personu deklarētās dzīvesvietas.

Ar izdeklarēšanu ir skartas pieteicējas tiesības, kuru ierobežošana nav attaisnojama ar sabiedrības interesēm. Dome atteicās izskatīt jautājumu par bērnudārza piešķiršanu,

norādot, ka pieteicēja nav piedeklarēta Jelgavā; pieteicējai ir liegta iespēja saņemt informāciju no valsts un pašvaldības institūcijām; dome liek pieteicējai saņemt atbildes uz viņas pieteikumiem domes ēkā, nevis sūta šīs atbildes pa pastu, kas apgrūtina pieteicējas dzīvi, ņemot vērā, ka viņai ir mazgadīgs bērns (1 gads un 3 mēneši), kuru pieteicēja nevar atstāt vienu; pret pieteicēju var tikt ierosināts administratīvais process, un pieteicējai var tikt uzlikts administratīvais sods 350 *euro* apmērā par to, ka viņai nav deklarētās dzīvesvietas; pieteicējai var tikt radītas problēmas ar medicīnisko apkalpošanu.

[2.3] Augstākā tiesa 2013.gada 11.septembra spriedumā lietā SKA-0273-139 norāda, ka, ņemot vērā dzīvesvietas deklarēšanas publisko mērķi, iestādei būtu apstākļu noskaidrošana jāvērš uz to, vai ir izslēgta jebkāda tiesiskā pamata esība personai dzīvesvietā deklarēties. Pastāvot šaubām un turklāt konstatējot personas faktisko dzīvesvietu attiecīgajā dzīvesvietā, ziņu anulēšana nav pieļaujama.

Nepastāv strīds, ka pieteicējas faktiskā dzīvesvieta ir/adrese/ un ka starp pieteicēju un domi pastāv strīds par dzīvokļa lietošanas tiesībām.

Saskaņā ar Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 2.panta otro daļu dzīvesvietas deklarēšanas fakts pats par sevi nerada civiltiesiskas saistības. Līdz ar to dzīvesvietas deklarēšana vai nedeklarēšana nekādi neietekmē nekustamā īpašuma lietošanas tiesības.

Dzīvesvietas deklarēšanas iestādes kompetencē neietilpst izvērtēt to civiltiesisko darījumu tiesiskumu, uz kuru pamata persona ieguvusi vai zaudējusi nekustamā īpašuma lietošanas tiesības.

Strīds starp pieteicēju un domi par tiesībām lietot dzīvokli /adrese/ ir strīds par civiltiesiskām saistībām, ko Dzīvesvietas deklarēšanas likums neregulē. Likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 50.pants noteic, ka šādu strīdu var izšķirt tikai tiesa. Domei likumdevējs nav piešķīris tiesības izlemt jautājumus par to, vai pieteicējai ir tiesisks pamats dzīvot deklarētajā dzīvesvietā.

Pieņemot lēmumu par pieteicējas izdeklarēšanu, domes rīcībā tiesas sprieduma nebija, dome zināja, ka pieteicējas faktiskā dzīvesvieta ir /adrese/ un ka pieteicēja pieprasa pārslēgt ar viņu īres līgumu, līdz ar to ir pamats uzskatīt, ka dome rīkojās prettiesiski un patvaļīgi.

[2.4] Dome pieteicējai neizsniedza sākotnējo lēmumu, un, to apstrīdot, pieteicēja lēmuma saturu nezināja. Pieteicējai tikai mutiski paziņoja, ka viņa ir izdeklarēta, jo viņai nav tiesību dzīvot šajā dzīvoklī.

[2.5] Lēmuma pamatojums ir divdomīgs.

No vienas puses, dome norāda, ka ziņas par deklarēto dzīvesvietu tika anulētas, jo pieteicēja nebija iesniegusi dokumentus par tiesībām tur dzīvot. Ja pieteicēja būtu iesniegusi dokumentus, ka viņai ir tiesisks pamats dzīvot dzīvoklī /adrese/, tas būtu par pamatu sākotnējā lēmuma atcelšanai un labvēlīga akta izdošanai.

Šī Lēmuma daļa liecina par to, ka pieteicēja tika izdeklarēta saskaņā ar Dzīvesvietas

deklarēšanas likuma 12.panta pirmās daļas 2.punktu.

Ņemot vērā, ka domes rīcībā nebija tiesas sprieduma, ar kuru tiktu atzīts, ka pieteicēja zaudējusi dzīvokļa lietošanas tiesības, dome nevarēja pamatot pieteicējas izdeklarēšanu ar Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 12.panta pirmās daļas 2.punktu.

No otras puses, dome Lēmumā norāda, ka ziņas par deklarēto dzīvesvietu tika anulētas sakarā ar to, ka 2014.gada 23.jūlijā pieteicēja elektroniski deklarēja savu dzīvesvietu pašvaldības brīvā neizīrētā dzīvoklī, kā tiesisko pamatu norādot „radniecība ar /pers. B/", un, ka ziņas par deklarēto dzīvesvietu tika anulētas saskaņā ar Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 12.panta pirmās daļu 1.punktu par nepatiesu ziņu sniegšanu.

No Lēmuma secināms, ka domei pieder dzīvoklis, kurš stāv tukšs (brīvs) un kurā neviens nedzīvo (neizīrēts) un, ka persona, kurai nav ar šo dzīvokli nekāda sakara, šajā brīvajā un neizīrētajā dzīvoklī nelikumīgi elektroniski piedeklarējās.

Acīmredzami Lēmumā apzināti ir iekļautas nepatiesas (neīstas) ziņas par dzīvokļa faktisko (brīvs) un juridisko stāvokli (neizīrēts). Pieņemot Lēmumu, domes darbinieki zināja, ka dzīvoklis ir pieteicējas faktiskā dzīves vieta, kurā pieteicēja dzīvo kopā ar bērnu un kurā ir pieteicējas mēbeles un cits īpašums, un ka par dzīvokļa īres tiesībām pastāv strīds.

[2.6] Dzīvesvietu atbilstīga deklarēšana un sistēmas funkcionēšana visā valsts teritorijā ir valsts, nevis individuālu pašvaldību interese.

Likuma „Par pašvaldībām" 15.panta pirmā daļa uzskaita pašvaldības autonomās funkcijas. Starp tām nav iedzīvotāju dzīvesvietas reģistrācija.

Dome nepareizi interpretē un piemēro tiesību normas, jo uzskata ka iedzīvotāju dzīvesvietas reģistrācija un dzīvesvietas deklarēšana ir viens un tas pats.

Dome ir rīkojusies pretēji Iedzīvotāju reģistra likuma noteikumiem un Likuma „Par pašvaldībām" 15.pantam.

[3] Rakstveida paskaidrojumā par pieteikumu dome lūdz noraidīt pieteikumā minētos lūgumus, pamatojoties uz Lēmumā konstatēto un papildus paskaidrojot turpmāk minēto.

[3.1] Pieteicējas darbība, deklarējot dzīvesvietu nekustamā īpašumā, kas viņai nepieder un attiecībā uz kuru nav noslēgts īres līgums, ir atzīstama par prettiesisku. Nav nozīmes izvērtējumam, vai pieteicēja ir atzīstama par īrnieka ģimenes locekli, jo īrnieka dzīvoklim uz dzīvesvietas deklarēšanas dienu, t.i. 2014.gada 23.jūlijā, vairs nebija.

[3.2] Personas darbībai, deklarējot dzīvesvietu, jāatbilst likumā noteiktai kārtībai, un dzīvesvietas deklarēšanas mērķis atbilstoši Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 3.panta pirmajai daļai nevar tikt sasniegts ar nepatiesu ziņu sniegšanu dzīvesvietas deklarēšanas iestādei.

[3.3] Tas vien, ka ar pieteicēju atteikts noslēgt īres līgumu par minētās dzīvojamās

telpas īri, nedod pamatu secināt, ka starp pieteicēju un domi pastāv civiltiesisks strīds. Ja pastāvētu strīds par dzīvokļa lietošanas tiesībām, tad pieteicēja likumā noteiktā kārtībā to būtu risinājusi Civilprocesuālā kārtībā tiesā. Domes 2014.gada 29.maija lēmums Nr.7/18 „Atteikums noslēgt pašvaldības dzīvojamās telpas īres līgumu ar /pers. A/" nav apstrīdēts un ir stājies likumīgā spēkā.

[3.4] Deklarējot savu dzīvesvietu citā adresē, pieteicēja apliecināja savu mērķi, nodomu un vēlmi dzīvot citā dzīvesvietā, jo pieteicēja nav izmantojusi iespēju deklarēt savu dzīvesvietu /adrese 2/ kā papildu dzīvesvietu. Deklarējot dzīvesvietu /adrese 2/, pieteicēja zaudēja īrnieka ģimenes locekļa statusu, jo labprātīgi izteica nodomu dzīvot citā dzīvesvietā, kur tā būtu sasniedzama tiesiskajās attiecībās ar valsti un pašvaldību.

[3.5] Pieteicēja vērsās Jelgavas pilsētas pašvaldībā ar rakstisku lūgumu noslēgt ar viņu apakšīres līgumu par dzīvojamās telpas /adrese/ apakšīri, pamatojoties uz kuru domes Dzīvokļu komisija 2011.gada 8.jūnijā pieņēma lēmumu Nr.11/7 „Piekrišana nodot apakšīrē daļu dzīvojamās telpas /adrese/" piekrist nodot apakšīrē pieteicējai daļu dzīvojamās telpas /adrese/. Pamatojoties uz minētā lēmuma 2.punktu, īrniecei /pers. B/ bija uzdots par pienākumu noslēgt apakšīres līgumu ar pieteicēju un noslēgto apakšīres līgumu iesniegt SIA „Jelgavas nekustamā īpašuma pārvalde", jo apakšīres līgums slēdzams starp īrnieku un apakšīrnieku, nevis ar izīrētāju. Ievērojot minēto, nav pamatots pieteicējas apgalvojums, ka domes darbinieki lika parakstīt tipogrāfiski izgatavotu veidlapu ar nosaukumu „īres līgums".

[3.6] Pieteicējai sākotnējais lēmums 2014.gada 11.augustā tika nosūtīts ierakstītā pasta sūtījumā uz adresi /adrese/. Pasta sūtījums Jelgavas pilsētas pašvaldībā nav atgriezts, un ir pamats secināt, ka atbilstoši Paziņošanas likuma 8.panta trešajai daļai minētais lēmums, kas paziņots kā ierakstīts pasta sūtījums, uzskatāms par paziņotu pieteicējai septītajā dienā pēc tā nodošanas pastā.

Motīvu daļa

[4] Tiesa, pārbaudot lietas materiālus un iepazīstoties ar pieteikumā un rakstveida paskaidrojumos izteiktajiem argumentiem, atzīst, ka pieteikums ir pamatots un apmierināms.

[5] Ar Lēmumu *(lietas11.-12.lapa)* sākotnējais lēmums atstāts negrozīts un nolemts ar 2014.gada 23.jūliju anulēt ziņas par deklarēto dzīvesvietu pieteicējai /adrese/.

2014.gada 21.novembrī tiesā saņemts pieteicējas pieteikums par Lēmuma atcelšanu.

Secināms, ka lietā pastāv strīds, vai dome pamatoti anulēja ziņas par deklarēto dzīvesvietu pieteicējai /adrese/.

Tādējādi tiesai jāveic pārbaude pār Lēmuma tiesiskumu, proti, vai pamatoti anulētas

ziņas par pieteicējas deklarēto dzīvesvietu /adrese/.

[6] Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 3.panta pirmā daļa noteic, ka dzīvesvieta ir jebkura personas brīvi izraudzīta ar nekustamo īpašumu saistīta vieta (ar adresi), kurā persona labprātīgi apmetusies ar tieši vai klusējot izteiktu nodomu tur dzīvot, kurā dzīvot tai ir tiesisks pamats un kuru šī persona atzīst par vietu, kur tā sasniedzama tiesiskajās attiecībās ar valsti un pašvaldību. Savukārt minētā panta otrā daļa noteic, ka personai ir tiesisks pamats apmesties uz dzīvi noteiktā nekustamā īpašumā, ja tai pieder šis nekustamais īpašums, attiecībā uz to ir noslēgts īres vai nomas līgums vai šā īpašuma lietošanas tiesības tā ieguvusi uz laulības, radniecības, svainības vai cita likumiska vai līgumiska pamata.

No minētās tiesību normas ir secināms, ka tiesiskā pamata esamību dzīves vietas deklarēšanai likumdevējs saista ar konkrētām tiesiskajām attiecībām – īpašuma tiesības, īres tiesības, nomas tiesības vai lietošanas tiesības, kas iegūtas uz cita pamata, proti, laulības, radniecības, svainības vai likuma pamata.

Lietā nav strīda, ka dzīvoklis ir Jelgavas pilsētas pašvaldības īpašumā un 2011.gada 15.jūnijā starp /pers. B/ *(dzīvokļa īrniece, pieteicējas māte)* un pieteicēju bija noslēgts dzīvojamās telpas /adrese/ apakšīres līgums *(lietas 102.-105.lapa).* Minētā līguma noslēgšanai piekritusi arī dome *(sk. domes 2011.gada 8.jūnija lēmumu Nr.11., lietas 50.lapa).*

No lietas materiāliem izriet, ka pastāv civiltiesiska rakstura strīds par minētā līguma noslēgšanas apstākļiem *(sk. pieteicējas pieteikumu),* kā arī par pieteicējas tiesībām izmantot dzīvojamo telpu /adrese/, par ko liecina apstāklis, ka SIA "Jelgavas nekustamā īpašuma pārvalde" vērsusies vispārējās jurisdikcijas tiesā ar prasības pieteikumu un ierosināta lieta par apakšīres līguma atzīšanu par izbeigtu, izlikšanu no dzīvokļa bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas *(civillieta C15250315, sk. izdruku no Tiesu informācijas sistēmas, lietas 100.lapa).* Attiecīgi nav pamatots domes apgalvojums: „Tas vien, ka ar pieteicēju atteikts noslēgt īres līgumu par minētās dzīvojamās telpas īri nedod pamatu secināt, ka starp pieteicēju un domi pastāv civiltiesisks strīds" *(sk. domes paskaidrojuma 3.punktu, lietas 39.lapa).*

Minētās lietas izskatīšana vispārējās jurisdikcijas tiesā nav pabeigta, līdz ar to nav pareizs Lēmumā izdarītais domes secinājums par tiesiskā pamata neesamību.

[7] Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 2.panta otrā daļa noteic, ka dzīvesvietas deklarēšanas fakts pats par sevi nerada civiltiesiskas saistības.

Tas nozīmē, ka, deklarējot dzīvesvietu kādā adresē, persona paziņo valsts un pašvaldību iestādēm adresi, kurā viņa ir sasniedzama oficiālajai sarakstei, taču deklarēšanas fakts pats par sevi nedod tiesības dzīvot norādītajā adresē, kā arī ziņu par

deklarēto dzīvesvietu anulēšana neietekmē personas tiesības, kas nodibinātas ar privāttiesisku darījumu vai tiesas spriedumu.

Līdz ar to ziņu par pieteicējas deklarēto dzīvesvietu anulēšana saskaņā ar Lēmumu neietekmē pieteicējas atrašanos dzīvoklī un tā lietošanu. Savukārt, ja vispārējās jurisdikcijas tiesa apmierinās SIA "Jelgavas nekustamā īpašuma pārvalde" prasību par pieteicējas izlikšanu, spēkā stājies tiesas spriedums būs arī pamats ziņu par deklarēto dzīvesvietu anulēšanai.

[8] Papildus tiesa vērš procesa dalībnieku uzmanību, ka Augstākā tiesa 2012.gada 27.septembra sprieduma lietā Nr.SKA-391/2012 16.punktā norādījusi, ka strīds par dzīvojamās telpas lietošanas tiesībām būtībā ir civiltiesisks. Strīds starp nekustamā īpašuma īpašnieku un nekustamajā īpašumā dzīvojošu personu par tiesībām dzīvot nekustamajā īpašumā risināms Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā, un pirms strīda civilprocesuālā atrisinājuma deklarētās dzīvesvietas ziņas nav anulējamas.

Šajā sakarā jāņem vērā, ka dzīvesvietas deklarēšanas jēga atbilstoši Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 3.panta pirmajai daļai ir nodrošināt, lai valstij būtu zināma adrese, kurā persona ir sasniedzama tiesiskajās attiecībās ar valsti un pašvaldību. Līdz ar to, kā jau minēts, reģistrētajām ziņām par personas dzīvesvietu maksimāli jāatbilst reālajai situācijai. Tādējādi, ja nekustamajā īpašumā reāli dzīvojošas (tajā sasniedzamas) personas tiesību tajā dzīvot neesība nav konstatēta ar tiesas spriedumu un persona uz tiesas sprieduma pamata nav izlikta no šā nekustamā īpašuma, tad nav saskatāms pamats neatzīt personas tiesības deklarēt dzīvesvietu šajā adresē *(sal. Augstākās tiesas 2008.gada 14.februāra sprieduma lietā Nr.SKA-31/2008 12.punktu)*.

Šajā sakarā sistēmiski skatāma arī Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 10.panta pirmā daļa, kas noteic, ka iestāde pēc savas iniciatīvas reģistrē tādas personas dzīvesvietu, kura pati dzīvesvietu nav deklarējusi, ja konstatē adresi, kurā persona faktiski dzīvo.

Atbilstoši minētajai normai iestādei pēc nekustamajā īpašumā faktiski dzīvojošas personas deklarētās dzīvesvietas ziņu anulēšanas būtu pēc savas iniciatīvas jāreģistrē ziņas par tās pašas personas faktisko dzīvesvietu tajā pašā adresē. Tas parāda, ka deklarētās dzīvesvietas ziņu anulēšana principā nav domāta situācijai, kurā persona reāli dzīvo deklarētajā dzīvesvietā. Šāds secinājums sistēmiski savienojas arī ar atzinumu, ka deklarētās dzīvesvietas ziņu anulēšana veicama pēc civiltiesiskā strīda galīgas atrisināšanas. Civiltiesiska strīda par nekustamā īpašuma lietošanas tiesībām galīgais atrisinājums ir izlikšana no nekustamā īpašuma uz tiesas sprieduma pamata.

Secināms, ka tiesas iepriekš spriedumā norādītais atbilst minētajām Augstākās tiesas atziņām.

Tiesa piekrīt domei, ka tikai radniecība ar bijušo īrnieci nevar būt par tiesisku pamatu dzīvesvietas deklarēšanai konkrētajā adresē, ņemot vērā apstākli, ka dzīvokļa

īrniece – pieteicējas māte mirusi 2014.gada 5.martā.

Taču no pieteicējas paskaidrojuma izriet, ka pieteicēja arī pašlaik faktiski dzīvo dzīvoklī /adrese/. Uz minēto papildus norāda arī apstāklis, ka par sniegtajiem pakalpojumiem SIA "Fortum Jelgava" un SIA un SIA "Jelgavas Nekustamā īpašuma pārvalde" piestāda rēķinus *(lietas 63.-77., 81.-94.lapa),* kas tiek apmaksāti *(rēķinos nav noradīts par parāda esamību),* kā arī tas izriet no Valsts policijas sniegtās informācijas, veicot pieteicējas dzīvesvietas apsekošanu *(lietas 95.lapa).*

Līdz ar to minētais kopsakarā ar apstākli, ka vispārējās jurisdikcijas tiesā pēc SIA "Jelgavas nekustamā īpašuma pārvalde" prasības pieteikuma ierosinātās civillietas (*civillieta C15250315)* par apakšīres līguma atzīšanu par izbeigtu, izlikšanu no dzīvokļa bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas izskatīšana nav pabeigta, secināms, ka pieteicējai vēl aizvien pastāv tiesisks pamats deklarēt savu dzīvesvietu strīdus dzīvoklī.

[9] Tiesa, pamatojoties uz procesuālās ekonomijas principu, neanalizē pārējos lietas materiālos ietveros apsvērumus, jo tie nevar ietekmēt tiesas nolēmumu pēc būtības.

[10] Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmā daļa noteic, ja pieteikums pilnībā vai daļēji apmierināts vai tiesvedība lietā izbeigta, pamatojoties uz šā likuma 282.panta 7.punktu, tiesa piespriež no atbildētāja par labu pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu (tostarp arī par pagaidu aizsardzības lūgumu samaksāto valsts nodevu). Savukārt Administratīvā procesa likuma 126.panta otrā daļa paredz, ja pieteicējs no valsts nodevas samaksas bijis atbrīvots un pieteikums pilnībā vai daļēji apmierināts, valsts nodevu piespriež no atbildētāja.

Minētais kopsakarā ar apstākli, ka pieteicēja no valsts nodevas ar tiesas lēmumu bija atbrīvota, norāda, ka Jelgavas pilsētas pašvaldībai uzliekams pienākums samaksāt valsts nodevu 28,46 *euro* apmērā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126.panta otro daļu, 246. – 251., 253. un 289. – 291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

Apmierināt /pers. A/ pieteikumu par Jelgavas pilsētas domes priekšsēdētāja 2014.gada 23.oktobra lēmuma Nr.16/9 atcelšanu.

Uzlikt pienākumu Jelgavas pilsētas pašvaldībai (domei) samaksāt valsts nodevu 28,46 *euro* apmērā mēneša laikā no sprieduma stāšanās spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Administratīvajā apgabaltiesā,

iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Jelgavas tiesu namā mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas.

Tiesnesis A.Vīksne